

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 613/2021
30.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Борис Штајнер, адвокат из ..., против тужене Гимназије „Јан Колар“ са домом ученика из Бачког Петровца, коју заступа Правобранилац општине Бачки Петровац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 663/20 од 20.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 30.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 663/20 од 20.10.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 663/20 од 20.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 663/20 од 20.10.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1107/19 од 05.12.2019. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиљи, за период од 01.07.2016. године до 31.05.2019. године, на име разлике накнаде трошкова превоза за долазак и одлазак са рада, исплати укупан износ од 97.392,00 динара, односно појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе одређено у изреци и обавезана тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011....18/2020 у даљем тексту: ЗПП), јер пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе, у којој је расправљено питање права запослених на наканду трошкова превоза за долазак и

одлазак са рада и заузето становиште да им ово право не припада у ситуацији када им аутопревозник, чије су услуге користили, ту услугу није наплаћивао, због чега издатке по основу трошкова превоза запослени нису ни имали. Удовољене таквом захтеву било би противно сврси и циљу због којег је право запосленима на трошкове превоза признато законом. Како су нижестепене пресуде донете у складу са усаглашеном судском праксом, ни прихватање одлучивања о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1.и 3.)

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба је поднета 05.08.2019. године. Првостепена пресуда донета је 05.12.2019. године. Другостепена пресуда донета је 20.10.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 97.392,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе представља динарску противвредност 827,16 евра.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиље није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бождар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић